

MÚSICA

PopArb 2010. El triomf de la independència

Jordi Riba

El PopArb va començar el 2005 per evitar que la població d'Arbúcies es quedés òrfena de festivals després d'anar-se'n l'Acampada Jove a Sant Celoni. El nou certamen va voler adquirir un perfil diferenciat del seu predecessor. Els organitzadors van veure que emergien noves propostes de qualitat al pop-rock nacional. La música combativa i festiva i els milers de tendes de campanya plantades van deixar pas a un festival de petit format, tranquil i gens massificat que volia convertir Arbúcies un dels principals exhibidors del pop als Països Catalans. Cinc anys després, aquesta sisena edició dels dies 25 i 26 de juny arriba amb un cartell que confirma la intuïció i l'encert dels seus impulsors. El PopArb és un festival en què als grups independents

nacionals els ve de gust de tocar per a presentar-hi nous treballs. L'edició actual aplega dos puntals de la música en català (Roger Mas i Mishima) i un gegant de l'indie de l'estat espanyol (Standstill), projectes rodats i amb camí recorregut (Sanjosex, La Brigada, Rosa-Luxemburg, Dorian o Tarántula), propostes d'èxit comercial (Delafé y Las Flores Azules, The Pinker Tones o Mendetz), el hype independent (Els Amics de les Arts) i les millors aparicions del darrer any (Joan Colomo o Maria Rodés), a més d'un bon grapat de noves bandes (Els Surfing Sirles, Fred i Son, Mujeres o Aias), garantia de la salut de l'escena. I, per reblar-ho, una producció del festival que uneix el cantautor nord-americà Will Johnson amb la comuna musical Anímic.

NOTES

■ **Disc del bateria de Radiohead tot sol**
El bateria Phil Selway és el tercer membre de Radiohead que debuta bo i sol, després del cantant Thom Yorke i el guitarrista Jonny Greenwood. El seu primer disc es titularà *Familial* i ha comptat amb les col·laboracions de Lisa Germano, Gleen Kotche i Pat Sansone (Wilco) i Sebastian Steinberg (Soul Coughing).

■ **Sònar a Reus, Girona i la Corunya**
El Sònar tindrà tres cites més fora de la ciutat de Barcelona. Els dies 19 a l'Auditori de Girona, i el 22 al Teatre Bartrina de Reus, viuran un programa doble amb les actuacions de Guillamino i el grup experimental BCN 216 acompanyant el nord-americà Tristan Perich. A la Corunya es faran una trentena de concerts sota la denominació Sònar Galícia.

■ **Els trenta anys de Bad Religion**
Enguany Bad Religion s'ha embarcat en la celebració del trentè aniversari. A més d'una gira, que encara no té cap data als Països Catalans, els pares del punk-rock melòdic regalen des de la seva web un disc digital, *30 Years Live*, i han anunciat la intenció d'editar nou material al costat del productor Joe Barresi.

Roger Palà

AGUTS I GREUS

Tenir-ho tot
SENYORS TRANQUIL
(Música Global)
Cançó-pop

Debut del duet format pels cantants i guitarristes David Amills i Gad Sans, que ja havien donat mostres del seu talent al disc *Bossanovando* (2004), llavors sota el nom Damills. Ara presenten un seguit de cançons que transiten pels camins del pop i la cançó d'autor, amb algun apunt discret de bossa, i marcat sobretot per uns arranjaments extremadament bàsics. Acústic i delicat, *Tenir-ho tot* és un bon disc de distàncies curtes, enregistrat i produït als Estudis Miau per Pau Vallvé.

Stat jònic
BIKIMEL
(Temps Record)
Pop-rock

Una de les veus que llueix intensament a l'escena catalana és la de la vallesana Vicky de Clascà. Si en directe Bikimel és un torrent de sensacions incontrolable, a l'estudi ha intentat traçar un camí personal com a autora de cançons amb un disc on se'n surt en temes com "El lament", "L'espantaocells" o la hipnòtica "A la roca del rei". En algunes altres li falta un pas més per a acabar de trobar un discurs musical propi. Feréstega, salvatge, amb nervi... Se n'esperen grans coses!

Vitamina P
PLOU COM MAI
(autoeditat)
Pop-rock

La banda de Llorenç del Penedès publica el tercer treball, la primera audició del qual ja permet d'intuir que el grup ha fet un esforç per perfeccionar el seu so. Amb producció de Jesús Rovira i Pemi Fortuny (*Lax'n'Busto*), *Vitamina P* sona ple d'energia i lluminositat. El grup tira de dret cap al pop, sense rebutjar tornades enganxoses i estètica radiable, una fórmula que repeteix fins a l'extenuació. No aporten res de nou, però allò que fan ho fan correctament i sense manies.